

прѣдставляватъ една фаза на развитие отъ цѣлокупния животъ.

Слѣдователно, за да изучимъ живота на човѣка въ неговата пълнота, трѣбва да изучимъ всички форми, прѣзъ които той е миналъ и да ги съпоставимъ правилно. Напримѣръ, ако сегашнитѣ астрономи, които изучаватъ слънцето чрѣзъ неговия спектъръ, знаеха живота му, щѣха да разбератъ, чрѣзъ дедукция, че животътъ на слънцето не мяза на земния животъ. Тамъ сжществува животъ отъ висшъ порядъкъ и висша хармония. Условиата на земята коренно се различаватъ отъ тия на слънцето, понеже земята, сама по себе си, поглѣща повече енергия, а дава по-малко. На това обстоятелство се дължи и грѣхътъ. Земята въ сегашното си състояние е майка мащеха. Тя казва за хората: „Тѣзи дѣца не сж мои, азъ не ги родихъ.“

Сега ще ви обясня, какви отношения може да сжществуваатъ между двѣ тѣла отъ различна голѣмина. Когато по-голѣмото тѣло поглѣща повече енергия въ себе си, отколкото му трѣбва, въ малкото тѣло, съ което е свързано, се произвежда студъ. Когато голѣмото тѣло поглѣща по-малко енергия, отколкото му трѣбва, въ малкото тѣло се произвежда топлина. Понеже слънцето изпраща голѣмо количество топлина на земята, оттукъ вадимъ заключение, че то е най-безкористното сжщество въ слънчевата система. Слънцето асимилира най-малко енергия въ сравнение съ другитѣ тѣла, вслѣдствие на което то изпраща тази грамадна енергия, която се развива у него, по всички членове на неговата система, като имъ поддържа живота. Слѣдователно, всѣко тѣло, което поглѣща малко енергия навжтрѣ, а изхвърля повече енергия навънъ, може да стане центъръ на новъ животъ. Приложете тази философия и въ вашия животъ!

Мнозина запитватъ: „Какъ да се повдигна? Какъ да намѣря Бога? Какъ да се облагородя?“